

ויגש

ז' טבת תשפ"ו
גליון מס' 581

"וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אֶחָיו
אֲנִי יוֹסֵף הָעוֹד אֲבִי חַי"
(פרשת ויגש)

הכי בטוח איתך

הרב אפרים שרבי שליט"א

כותב

הגאון מוילנא בפירושו על משלי "עיקר נתינת התורה לישראל הוא כדי שישמו בטחונם בה". זה משפט פלא. כל התורה שיש היום בעולם, כל הספרים, כל הכוללים, כל הדיו שנשפך, עיקרו הוא בשביל דבר אחד, שיהודי ילך בעולם עם לב בטוח. כל לימוד תורה שאתה לומד, כל שיעור שאתה שומע, זה בשביל שאחרי שתסגור את הספר ותצא מהדלת של בית הכנסת, אתה תרגיש שאין עוד מלבדו.

ליהודי אסור ללכת לבד. זה קשה ללכת לבד, זה עונש להיות לבד. ואני באמת שואל אם יש לך את ה' יתברך למה אתה הולך לבד? למה אתה לא נותן לו לעזור לך?

אני רואה אנשים עוברים כל כך הרבה בחיים ולא משתפים את ה' יתברך, ואני נקרע. למה? למה אתה לא מנצל את הכוח הכי גדול בעולם? אתה יהודי, לך הוא יעזור. הוא ברא את הכל בשביל לראות אותך מאמין.

נכון זה מצריך ממך קצת לעצור, קצת לחשוב עליו, להתפלל בריכוז כמה רגעים, אבל אל תשכח שקרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת. עם הכוח הזה, אתה תעבור את הכל.

איך יכול להיות שאדם כל החיים הולך לבית הכנסת, מניח תפילין, אומר שמע ישראל, מחנך את הילדים שלו לתורה, וכשבאמת צריך את האלוקים שלו הוא משאיר אותו אחרון ברשימה.

תעצום עיניים כמה שניות, אבא אני מאמין בך, אבא אני צריך אותך. אבא אתה מלך העולם, יש לך כאן ילד שצריך את העזרה שלך יש לך ילד שרוצה קשר עם אבא שלו.

כל מי שעושה את זה ורגיל בזה, תמיד חוזר אלי אחרי שבוע כמעט עם אותו משפט "זה לא להאמין כמה שהוא שומע".

האזנתי לראיון של חייל יהודי שנפל בשבי בלבנון, מרגש מאוד, הוא סיפר שהוא כל פעם ניסה להתעורר מהחלום, אך זה היה מציאות. ששה ימים הם סוחבים אותו כשהוא פצוע, הוא הרגיש שזה הסוף שלו.

ואז באחת מן היערות בין כל העצים הוא ראה פיסת שמיים כחולים, וכשהוא כבר בלי כוחות, הוא מספר שהוא צעק לה' יתברך "תסלח לי

העלון טעון גניחה • נא לא לקרוא בשעת התפילה

האירוע היה מאוד מלחיץ מכיון שחשבו החיילים שהוא מחבל ורצו לירות בו

ש-19 שנה לא האמנתי בך, לא התייחסתי אליך, אני צריך אותך עכשיו אני מתחנן תעזור לי". זו הייתה הפעם ראשונה שדיברתי אתו. הוא מספר שתוך רבע שעה הוא שמע רעש גדול של חיילים. המחבלים לא ידעו את נפשם וברחו. אלו היו חיילים של צה"ל. האירוע היה עדיין מאוד מלחיץ מכיון שחשבו החיילים שהוא מחבל ורצו לירות בו, אך הוא צעק בנשימתו האחרונה אני יהודי אם לא בשבילי בשביל אמא שלי. אחד מן החיילים אמר תעצרו את האש, אני שומע משהו מדבר עברית. וכך הצילו אותו.

חשבתי על זה, שחייל 19 שנה הוא לא דיבר עם ה' יתברך. ובפעם הראשונה בחיים שהוא קרא לו באמת עמוק מתוך חדרי החדרים של הלב, הוא שמע אותו. לבסוף התברר שאותה הסיירת טעו בדרך ועברו באותו הפרדס, אין הם יודעים איך הם הגיעו לשם. החייל בכה ואמר להם אני בכיתי ואתם טעיתם בדרך.

קשה לי לקבל את זה שיהודי אין לו את אבא שלו. אל תהיה תלמיד חכם, לא צריך ללמוד תורה כל היום, רק אל תאבד את הקשר. בבקשה ממך אל תאבד את הקשר.

ר' חיים מוולוז'ין כתב סגולה שעברה מדור לדור ממשפחה למשפחה שיש בה כל כך הרבה כוח, סגולה שהיא גדולה מכל הסגולות. וכך הוא כותב: "באמת הוא עניין גדול וסגולה נפלאה להסיר ולבטל מעליו כל דינים ורצונות אחרים שלא יוכלו לשלוט בו ולא יעשו עליו רושם כלל" – סגולה שמבטלת כל עניין או כל אדם, שרוצה להזיק לך או לצער אותך, או דברים שלא הולכים כשורה, "כשאדם קובע בליבו שה' הוא האלוקים האמיתי ואין עוד מלבדו ורק הוא מחליט הכל, ומבטל בליבו כל הכוחות והרצונות בעולם, הוא יציל מכל דבר". זאת אומרת, שאם יש לך משפט או דיון מכריע, ובשעה שאתה ניצב מול השופט אתה מסוגל להעמיק במחשבה שרק ה' יתברך הוא המחליט והוא הגורם את הדין ולא השופט שעומד כעת מולך, אומר הרב מוולוז'ין, כמה שאתה תאמין יותר שהשופט הוא לא כוח ושאין כוח אחר מלבדו יתברך, כך התמונה תראה אחרת.

מישהו רוצה להציק לך? לא משנה מי הוא וכמה הוא חזק ומעוגן, כל שתאמין בה' יתברך שהוא המחליט היחיד, ותרכז את המחשבה רק בו יתברך "רבונו של עולם אני מאמין באמונה שלימה ואמיתית ואין לי צל צלו של ספק שאף אחד לא יכול להזיז

המשך שיחת הרב בעמ' 2 <

זמני השבת

הדלקת נרות
לנוהגים 40 דק'
16:06
16:26
יציאת השבת
יציאת השבת (ר"ח)
17:51
17:17
*ירושלים

7:45 שחרית (ישתבח' 8:10)
13:15 מנחה גדולה בלבד חורף/קיץ
20:30 יום א בלבד - השיעור המרכזי עם מו"ר הרב אפרים שרבי שליט"א
19:00 ימים א'-ד' שיעור א' (עם מיטב אברכי הסולל)
19:30 ימים א'-ד' שיעור ב' עם מו"ר הרב אפרים שרבי שליט"א
20:15 ערבית מרכזית בימים א-ה

שעה לפני הנץ שחרית א
7:45 שחרית מגניין מרכזי עם מו"ר (קורבנות)
12:30 מנחה מגניין א
13:00 שיעור בהלכה ובאגדה עם ר' יונתן יגן שליט"א
14:00 תהילים לבנים ובנות
15:00 מנחה מגניין מרכזי עם מו"ר
15:30 שיעור בהלכה עם מו"ר
40 לפני שיעור רב מקדיים
30 לפני שיעור מוסיקלי ישרים עם מו"ר
צאת השבת
בנצת השבת בדיוק תפילת ערבית

12:30 מנחה גדולה
עשרים דק' מנחה ערב שבת
לפני השקיעה לאחרונה קבלת שבת ודרשה
מפי מו"ר הרב אפרים שרבי שליט"א
במרכז הקהוני מנהג אפרים
רח' האלמוג, ירושלים

לדאוג לכל אדם

על

אותם צדיקים הדואגים רק לעצמם ולעולם הבא שלהם, אומר הקב"ה: "אם לא ירד אֲחֵיכֶם הַקָּטָן אִתְּכֶם" - אם לא תתאמצו גם בשביל אחיכם הפשוטים וקטני המדרגה, "לא תספון לראות פְּנֵי" - אין לי חפץ בכם. (ר' לוי יצחק מבארדיטשוב).

"פי אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל אָבִי וְהִנֵּצֶר אֵינְנוּ אִתִּי". כשרבי מאיר מפרעמישלאן היה מגיע לפסוק זה היה נאנח ובוכה ואומר: "פי אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל אָבִי" איך יכול אדם מישראל לעלות אל אביו שבשמים לאחר שנות חייו בעולם הזה, "וְהִנֵּצֶר אֵינְנוּ אִתִּי" אם הנוצר לא הלך אתי בקבלת עול תורה ומצוות, כי בזאת נבחן כל דור בישראל בהצלחתו למסור כראוי את מורשת האבות לדור בנים. (סיפורי צדיקים).

יש מחיר לפגיעה ביהודי!

על פי פשוטם של דברים, כשראה יוסף עד כמה אחיו נבהלים ומתביישים מפניו על כך שמכרו אותו, התכוון להרגיע אותם בדברי נחמה, אשר לפיהם גם מעשה מכירתו היה טובה גדולה מאת ה', כיון שעל ידי מכירתו היה טובה גדולה מאת ה', כיון שעל ידי מכירתו נעשה מלך, ויש לו אפשרות לכלכל אותם ואת בני ביתם בשנות הרעב הקשות. אולם על פי פנימיותם של דברים בתוך דברי

המשך שיחת הרב

אצבע, להניף יד, או לחתום על מסמך בלעדיך, אתה תצא למציאות אחרת. זה עובד, זה עובד, וזה תמיד יעבוד.

ידוע הסיפור על נערה צעירה שעברה את השואה והצליחה להישאר בחיים לאורך כל שנות הזעם "בזכות" קצין נאצי אכזרי. איך זה קרה? בתחילת שנות הזעם היא החליטה שהיא עושה את הכל בכדי להינצל, וכך באחד מן המסעות למחנות ההשמדה היא קפצה מהרכבת אל תוך אחד מן היערות. היא רצה כל עוד נפשה בה עד שראתה מרחוק בית מואר. היא דפקה בדלת ואז לתדהמתה פותח לה קצין נאצי את הדלת. היא כמובן קפאה על מקומה והוא סינן מבין שיניו שכעת הוא יהרוג אותה במיתה אכזרית.

לפתע שאל אותה הקצין "איך נכנסת לכאן, הרי יש כאן בכניסה כלבים אכזריים?". מיד אמר הקצין האכזר "בואי, תשארי לישון כאן ומחר בבוקר אני אתן אותך לאוכל לכלבים הרעבים לעיני כל ידידי הנאצים, והיה אם תינצלי מהם אני מבטיח שאני אשמור עליך מכל משמר עד לסיום המלחמה". המסכנה כמובן לא ישנה כל הלילה. למחרת בבוקר היא קמה והנאצי פקד עליה לעבור בין הכלבים, ובצד עמדו כל הנאצים להסתכל על המחזה הגדול איך נערה יהודיה נרצחת לעיני כל. כשראתה הנערה את הכלבים האכזריים, בעוד שהיא עומדת החלה להרהר את המילים של רבי חיים מוולאזין, כך היא קיבלה מאבא שלה, שבכל צרה שתפקוד אותה שתאמץ בכל כוחה את המחשבה שה' הוא המחליט היחיד וכך היא מלמלה: "רבונו של עולם, לא כלבים ולא גרמנים אני רואה כאן, רק דבר אחד שאתה מושל בכל... שאתה מושל בכל ... שאתה מושל

הפיוס והנחמה של יוסף, רמז לאחיו כי בוא יבוא זמן שיצטרכו לשלם מחיר כבד על עוון מכירתו. ועל כך אמר להם: "וְעַתָּה אֶל תַּעֲצְבוּ וְאֶל יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי מָכַרְתֶּם אֹתִי הֲנֵה", וכן על דרך זה גם בפרשה הבאה: "וְעַתָּה אֶל תִּירָאוּ אֶנְכִּי אֶכְלָל אֶתְכֶם וְאֶת טַפְכֶּם - כלומר, רק עתה, בזמן הזה, אל תעצבו ואל תיראו, אך בוא יבוא זמן שיש להתעצב ולירא מפניו. ואכן כך מבואר בספרים הקדושים שיוסף הצדיק צפה ברוח קודשו שבתקופה שאחר חורבן בית המקדש השני, יתן הקב"ה בליבו של הקיסר הרומאי לופינוס הרשע לגזור גזירה קשה ומרה שאין כדוגמתה, להוציא להורג עשרה תנאים קדושי עליון במיתות קשות ומשונות ככפרה ותיקון על מעשה מכירתו.

וכך כתב השל"ה הקדוש: "והשבטים הקדושים אף שפייסו את יוסף, מכל מקום היה חטאתם שמור עד נקמת עשרה הרוגי מלכות, גדולי ואבירי ישראל. זה שרמזו יוסף במה שאמר "וְעַתָּה אֶל תִּירָאוּ אֶנְכִּי וגו' - רמז: עתה אין לכם לירא, אבל באחרית הימים תיראו, כי יוסף ראה דבר זה ברוח הקודש". רמז לזה מצא רבינו בחיי במה שמפורסם בסיום הפרשה הקודמת, פרשת "מקץ", שאמר יוסף לאחיו: "וְאִתְּכֶם עָלוּ לְשָׁלוֹם אֶל אֲבִיכֶם" - זה רמז לעשרה הרוגי מלכות אשר עלו לשלום אל אביהם שבשמים אחר שנתלבנו ונצפרו מחטאו של יוסף. ומוסיף רבינו בחיי, שלכן גם נאמר בפרשת "מקץ" עשר פעמים "האנשים" - לרמזו על עשרת הרוגי מלכות הקדושים. (העמק דבר).

בכל... ואז ראו זה פלא, היא עברה את כל הכלבים ואף אחד לא ציין.

הקצין לתדהמתו הרבה החליט להחזיק בהבטחתו ולשמור עליה מכל משמר עד לסיום המלחמה, שכן הוא ראה אותה כמין קמיע שתשמש לו כשמירה. לימים, אותה נערה נישאה לראש ישיבת חברון רבי חיים סרנא זצ"ל וסיפרה את הסיפור המרגש הזה לעיני כל בני הישיבה.

"אם אני עומדת כאן היום על הרגליים, ונשואה לצדיק ענק כזה, ולא זרוקה על האדמה בגרמניה, זה רק בגלל דבר אחד - שזכרתי שאין כוח בעולם מלבדו יתברך. הוא הכוח והוא הפועל והוא המחליט והוא העוזר. זו המתנה הכי גדולה שיכולתי לקבל שם בגרמניה, שאין עוד מלבדו". אני רוצה שתאמינו לי בזה. האדם הכי רגוע בעולם, הכי שלו שיש, בעל מנוחת הנפש, זה אדם שמרגיש את ה' יתברך, אדם שיש לו את ה' יתברך.

תעצום עיניים לכמה רגעים, דקה אחת של דממה, רק אתה והוא. אתה תהפוך לאיש אחר, כל התורה שלנו נתנה בשביל הדקה הזאת שלך ושלו

בית שלום עם ישראל! אפרים שרבי

והבית בהיבנותו

הרב שמעון שורתי שליט"א

בניית אישיותו של ראש המשפחה (חלק ט)

למי

תעלה רמה, ואפילו הוויכוחים יעלו רמה. ואפשר להאריך בדוגמאות רבות כיצד גורמים במילים שאינם עולות כסף אך שוות זהב, ויכולות לחסוך הרבה בעיות, ולחפות על הרבה מאד חסרונות, ותן לחכם ויחכם עוד. ואלו רק דוגמאות איך לקחת את המצבים המזדמנים של החיים, ולייקר אותם פי כמה, שמשפט אחד פשוט, יכולה לתת הרגשה כל כך טובה שנאמר בצורה חמה ואוהבת יכול לתת כל כך הרבה כוח וצבע לבית! [וכמובן גם הגברת תצמד באותו הדרך, ולעיתים קרובות תשתדל לומר לבעלה מילים ומשפטים כאלה.

עתה נעבור לכלים נוספים שדרכם אפשר לתת לשני את ההרגשה שהוא אוהב. לכלים הללו קוראים, מעשים, יוזמה, אכפתיות, והתייחסות לשני בדיוק כמו שמתייחס ודואג לעצמו. ההבדל בין זה לבין הדיבור, שהדיבורים הם בחינם, אך המעשים, היחס שאנו מדברים, הוא עלול לבוא גם על חשבוננו, וכאן נמדדת כמות האהבה.

אוהבה כגופו - למעשה...

כדי להבין את הדברים נראה עד היכן יכול יהודי שחי ביננו עד לפני כמה שנים, להגיע בוותור על עצמו למען אשתו. על הגה"צ הרב ראובן שרבי זצ"ל כבר סיפרנו לא פעם ולא פעמים, וקיים את דבר התורה 'אוהבה כגופו ומכבדה יותר מגופו' בהידור הגדול ביותר שיכול להיות.

כך מספר בנו: "פעם, שאבא אושפז בבית החולים והיה באפיסת כוחות והגיע למצב של ערפול הכרה, כשהתאושש קצת, אמר לנו אני רוצה לספר לכם משהו, כדי שתלמדו איך מתנהגים עם האישה. וכך סיפר: אתמול הייתי במצב ממש קשה וכשהרגשתי שאני בהכרה מעורפלת התפללתי להקב"ה ואמרתי הרי אני בלאו הכי שוכב במיטה חולה אני מבקש ממך שתתן לי יסורים בבת אחת בכל הגוף מכף רגל ועד ראש, כדי שאכפר על כל הגוף בפעם אחת. וה' שמע את תפילתי והתייסרתי ביסורים גדולים בכל גופי, והנה, אני שומע את אמא מדברת איתכם כמה שקשה לה לראות אותי כך, ואז אמרתי לעצמי, אם כך אמא מצטערת אסור לי לזכך את עצמי על חשבונה, נשאתי תפילה וביקשתי את היסורים רק עד השקיעה. ובאמת לעת ערב התחלתי להתאושש. ואמא ששמחה מאד חתכה לי אבטיח כדי שגופי המיוסר קצת יתרענן. אך תאמינו לי שטעמו של האבטיח היה לי כעפר כי הפה שלי היה כולו מר ולא היה לי שום חשק להכניס דבר לפי אך כשראיתי איך שאמא כל כך שמחה מהדבר אכלתי רק בשביל לשמח אותה! אשרי העם שככה לו! נמשיך בשבוע הבא...

לבת שלום ואהבה, שמעון שורתי

שלא היה איתנו עד כה - בשבוע שעבר דיברנו על הצורך שנקרא אהבה, ראינו את חשיבותו בכללי ועד כמה קריטי כלפי הגברת שזכינו לקבל מאת השי"ת. והגדרנו את הדברים, והיום בס"ד נורידם לרמת המעשה... להורדת הדברים למעשה יש בידינו כמה כלים - א. מחמאות ב. הבעה במילים ג. מעשים יחס ד. יוזמה ה. השקעה. אז ככה...

בניית התשתיות של החמימות

'אני אוהב'... - לפעמים ששלוש המילים הפשוטות הללו, כשהן נאמרות מהלב, הן עושות את העבודה. ישנם בעלים שמוציאים את המילים האלה בקלות, אך אנו יודעים שיש הרבה בעלים שהמילים הללו לא כל כך פשוטות עבורם, להפך: "זה לא יוצא לי מהפה...", "אני לא כזה" הוא טוען. אך עליך לדעת, אתה מפסיד הרבה שלום בית בגלל 'הלא כזה', ועליך להתגבר על הקושי.

ובינתיים עד שתתגבר, אפשר לעשות כן במכתב - זה הרבה פחות קשה, תיקח דף, עת ותשרום לה: "את יודעת כמה אני לא טוב בדיבורים, ולכן אני כותב מכתב...". תכתוב לה כמה זכית וכו', ולאחר שהוספת משלך עוד דברים מהלב, בסוף תכתוב: "רק שתדעי שאת הכי חשובה ויקרה לי ושאתי אוהב אותך מאד". וגם אותם שאומרים, צריכים שבאמת היא תרגיש שזה בא מהלב, ושזה לא עוד משפט.

ועל פי ההגדרה של אהבה, נוכל ללמוד עוד מילים ומשפטים שיעשו את העבודה, וכדאי להשתמש גם בהם: "את המתנה הכי גדולה שקיבלתי!" (הבעת אהבה), "את הדבר הכי טוב שקרה לי!" (כב"ל), "את האושר שלי", "אני רוצה דבר אחד - שיהיה לך טוב" (רצון להטיב ולהשביע נחת לשני), מדבר איתה בשיחת טלפון בצהריים: "הכל טוב איתך? את שמחה? חסר לך משהו?" (כב"ל וכן מראה לה שאכפת לו מהרגשותיה).

כשקרה לה משהו משמח: "איך אני שמח בשבילך... ממש התרגשתי שסיפרת לי..." (שמחה בשמחתו), שאתה מרגיש שהיא עוברת משהו: "כואב לי שאת ככה... מה נעשה בשביל לשמח אותך?!" (כואבת את כאבו ורגיש לחסרתנה ולהרגשתה), "חשבתי עליך היום הרבה... יש לי רעיון ש..." (מעניקה תחושה אכפתיות ודבור), "הדבר האחרון שאני רוצה זה שתצטערי... בוא נחשוב מה ניתן לעשות..." (חיבור שחושבת על רצונו כמו על רצונה), "איך היה קשה לי לראות שאת מצטערת!"... (רגישות לרגשותיה) - ואני רוצה לשאול אתכם, האם יכול להיות שאחר מילים (או מכתבים) כאלה? הבית יוכל להישאר אותו דבר? וודאי שלא, התקשורת תעלה רמה, הקשר יעלה רמה, תחושת הצד השני

בס"ד

הרב אפרים שרבי שליט"א

לילוד

בשעה
20:30

ביום שני
ט' בטבת (29.12.25 למינינים)

בבית הכנסת **שובה ישראל** רחוב אלפעל 8 לוד

להזמנת הרב לשיעורים ברחבי הארץ:

054-6284225 אור קלימי

הלכות אקטואליות

ההלכות על פי דרכו של מו"ר
מחנך רבנו **עובדיה יוסף** זצוק"ל
ממשיך דרכו הראשון הגאון הגדול
מו"ר הרב **יצחק יוסף** שליט"א

הכנת משקאות חמים בשבת (חלק ב')

? הרוצה להכין מערב שבת בתוך כלי 'תמצית תה' כיצד עליו לנהוג?

יש שני אופני הכנה: א. ששם את התמצית בכוס ועליה שופך את המים. ב. ששופך מים לכוס רותחים מהמיחם ואז שופך מהתמצית. בדרך הראשונה אם נותן התמצית קודם ולאחריה יערה המים הרותחים ואין לאסור את זה מעיקר הדין [שיש כאן כמה צירופים להקל: א. שיש אומרים תתאה גבר (התחתון גובר) אפילו במים מועטים. ב. צירוף דעות הראשונים שאין בישול אחר בישול בלח. ג. שיש אומרים שעירוי דינו ככלי שני. ד. יש לצדד שהתה נקרא מצטמק ורע לו ולא שייך בו בישול אחר בישול [כמו שצידד בזה הגר"מ פניני (מנוחה שלמה מנוחה שלמה ריא ואם כן אין בישול אחר בישול באופן זה)] [עי' ילק"י שיה מ' והלכ"ב קיח]]

אלא שוודאי לכתחילה עדיף יותר כדרך הראשונה, למזוג המים החמים ולתת אליהם את מי התמצית. ואף שעל ידי כן צובע המים, לא חשים לכך, ואף לא יחמיר לעשות הפוך לחוש לאוסרים בצביעה, שבוזה נכנס בכמה מחלוקות ויש רבים שחששו בזה לבישול בשבת. ואף אם מי התמצית חמים בחום שיש סולדת בהם, יעשה כנ"ל.

הרוצה לחוש לדעות [לדעת הבן איש חי (ג, יא) וכה"ח (רנ"א)] שיש צביעה במשקים, ייקח שתי כוסות, באחת יתן את התמצית באחת מים רותחים מהמיחם, ואז ישפוך את המים לתוך הכוס ועושה כן תבוא עליה ברכת טוב [כ"ב חלק"י שבת ג' עמ' קפא]

? ומה הדין אם נגמרו מי התמצית בשבת ורוצה למלא שוב את הכלי?

יש שכתבו לאסור, וטעמם שבישול עלי התה דומה לבישול סממנים, שכיון שאין בישולם לצורך עצמם אלא כדי להוציא המיץ והצבע שלהם במים מסתבר שכל זמן שיש בהם מיץ ונותן טעם ולא פסק ריחם וטעמם, נקרא שלא התבשלו כל צרכם, לא נתבשלו כל צרכם

ויש בהם בישול אחר בישול וכל בישול נידון

בפני עצמו. [כ"ב בשו"ת מהר"ם שיק (חאו"ח סימן קלב) והביאו להלכה במנחת אהבה ח"ב עמ' שנט ע"ש ועוד.]

אמנם כתבו הפוסקים לסמוך על הפרי מגדים (א"א רג"א אות מא שיה אות מו) שאם בישל, מותר לו לערות עליהם משום שאין בישול אחר בישול ביבש ואע"ג שיש בהם עוד מעט ממי התמצית הולכים אחר הרוב. (וכ"פ בחזו"ע (שכו)) והדבר מעשי, אם לאחר שמערה על העלים יניח את הכלי על הפלטה עד שיתבשל.

ולגבי אם רק שפל מים רותחים מערב שבת (כמו שעושים רבים), קצת פקפקו בזה הפוסקים יותר, כיון שהשפיכה מהמיחם היא רק בגדר עירוי ועירוי מבשל רק את החלק העליון (בלשון הפוסקים 'כדי קליפה'), לכן חוששים שלמחר שמערה שוב מהמיחם יתבשל בצד האחר [וראה משנה ברורה (שיח לט) כתב שאפשר לצאת מחשש זה על ידי שיהפוך את העלים בזמן העירוי הראשון שיגע בכל העלים, אמנם סיים שיותר טוב שיניחו במקום המתבשל ויצא מכל חשש].

ולמעשה לכתחילה ראוי להרתיח את עלי התה מערב - שבת לצאת מידי כל ספק. ואם לא עשו כן מערב שבת, במקום צורך אפשר לסמוך על המקילים, ולערוך מים רותחים על עלי התה הנזכר. [עי' חזו"ע (שכו) ילק"י (שם לח), קול סיני (אופה ומבשל אות ט) וראה קיצור חזו"ע (עמ' תפ"ה) יב"א (יא לא)]

? האם יש חשש במה שממלא שוב את הכוס התה מהמיחם, בעוד שנשאיר קצת משקה בתוכה?

כמו שנתבאר לעיל מעיקר הדין, מותר ליתן קודם את התמצית, ואחר כך לערות עליהם מים רותחים. כיון שיש כאן כמה צירופים להקל: א. שיש אומרים תתאה גבר (התחתון גובר) אפילו במים מועטים. ב. צירוף דעות הראשונים שאין בישול אחר בישול בלח. ג. שיש אומרים שעירוי דינו ככלי שני. אם כן וודאי שהוא הדין כאן. אלא שכאן הדבר קל יותר שהרי אינו צריך כלל לבישול המים ואדרבה פעמים שלא נוח לו בהם, שהרי מקררים לו את התה החדש שרוצה להכין [ועי' הלכ"ב עמ' שנט שעה"צ ובשעה"צ שם קצח מה שהביא מהפוסקים בזה].

בית שלום, שמואל שרית!
להערות והארות: 055-6700235

לוח השיעורים
במרכז הרוחני מחנה אפרים
עם הרב אפרים שרבי שליט"א

יום ה'	יום ד'	יום ג'	יום ב'	יום א'
19:30-20:15	19:30-20:15	19:30-20:15	19:30-20:15	20:30-21:15
אור חכמי ספרד תורת מנחם הרב עובדיה הרב בן ציון, הרב עטייה ועוד	הלכה בעיון מקורות, שיטות הפוסקים ויישום הלכה בחיים	קריינא דאיגרתא מכתבי הסטייפלר זצ"ל חיזוק עמוק לנפש	הלכה למעשה הלכה אקטואלית ופסיקה יומית	השיעור המרכזי אמונה, עבודת הלב ותיקון המידות

בית שלום, שמואל שרית

במרכז הרוחני מחנה אפרים
רח' האלמוג 2 גי' ירושלים

בימים ב'-ה': מיד לאחר השיעור > תפילת ערבית